

Zsávolya Zoltán

Le(o)ninusok

Lábfeje dúr a latyakba: „Elkel a buksin a sapka.
 Április, ám idegel; nem tavasz ez, nemigen.”
 Fagytol a kéz hü de fázik!, juttat az influ'-to' lázig,
 mely befigyel szimplán: mélybe' virus nincs már.
 Csak Boreas dudorászat, közbe' a frász, ami áthat-
 ja a komát. Lesi: őz? Haj-lobogó... A dizőz!
 Véle az este elütve test'leg. A lelkire – ütleg;
 Észak ez itt, viharos. Dél? Az a Zallakaros.
 Szél szaladoz' a Dunátul venni lehet. A Dunántúl
 marcona, mostoha és... Búni be nincs hova rés.
 Volt, de ma rajta tuladva. „Azt a kutyult, tetü banda
 mindenetek!” – így üvölt. Éjszaka felsziv a föld
 annyi dühöt. Meg a szeszt is... (Józanulása se presztízs.
 Mit töle *urbsa* akar: színköri hó diadal.)
 Elfuserált megyeszékhely rejti, ő meg veti széjjel;
 porban előtte a Kult. Biz., a zsebében a mult.

„Kékek az alkonyi dombok, elülnek a szürke galambok,
 hallgat az esteli táj, ballag a kései nyáj. –
 Jaj, ha nem ez Bocifalva, akkor agyam mi csikarja?
 Akkor ugyan mi az emlékezet? Lékein el-
 ínalok, merthogy a villám szaggat, amerre az irhám
 mentem. – Előre vadul múltam e'ként zavarul
 fel. Jelenem kavarógép: »Plebs? Elemem!«, s hisz a jónép
 annak, amit ugatok. ((Mor-zso-lom szét fo-ga-tok...!))
 Dirr-durr, *távoli dörgés*; urnatokon fura *zörgés*,
gyűl a vihar serege: még lila s már fekete.
 Mintha a nyár szava szólna! Közbe': ma úszik a holnap
 el, eben így a guba; vesztve visít a duda.
 Mint aki – fém nyaka törvén (félrebicélte a Törvény)
 áll (szobor) és a talapzat »ráz«: inog; érzeni aztat,
 fút a törés a gerincen, csígolyaínba beincsel'g –
 vár, vigye el lavina!... (Bronzanyag, rézpatina.)”

„Küldi jegét szadis Alpes, más ma alig: jön az Albecs.
 Gleccseri lusta, de jön; nyolcEZER év, s beköszön!
 Barna az ingje. Fehér volt – várakozásba »beléholt«.
Whitening mossi szere vér színü, nem pipere!
 Hogyha ma rajta megalvad, még nem az ember a nagyvad,
 melyre/akíre vadász', s vonja be tőle e máz.
 Mégis elbődül a szónak front értelmében a szónok:

»Árad a Téli Erő, mely tavaszon jön elő.
 Senkise futhat a háznagy hógolyobissal, mi rácsap
 völgyeire rapidul. Talpra ma mind, ki pirul!«
 Talpon áll, s íme megérzi, hogy a védelme a régi:
 »Szégyen aláz, fagy emel? – Elfedi sapkaperem!«
 Homlok alatt a nagy arca: simléde'rel letakarva.
 Egy kicsikét lenines? Nem lenines, Lenin ez!
 S dermed a »bünteli« Felcsín, hűlés *en gros*, ez alaphír:
 »Norvég csaj, harminc minusz? Éve nincs anyika. Slussz!«”

„Vén kujon és szifilisszes... – No, legalább ne filiszter
 álljon a végi helyen! Megmaradt! Nincsen ilyen?!
 Ím, a szobor, ha husz évig, nem jut elé, ami szédít
 városon, »úri helyen« bármi parázna szlogen.
 Benne alakba csavarva eszmét tart a Decsi Varga
 fam'lia; hogyha szanál, árba' nem épp a baná-
 lis, amit ad e szinesfém. Volna nekem ilyen eszmém!
 Ő csak a fákra vigyáz, erdei rém ha szivárg
 fák közül, s int a nehéz csend, inda, kacs átnövi elcsent
 atomjait, úri magányát – gombász alakok fele lát át.
 Néha, talán, fel a légbé, honnan *repdízájn* cicerél le,
 s fottón nyom Földre tapaszt Kunsziget és Acsalag.
 E két helység a világvég, krónotoposszát fölették
 sóvár juhok és vad, ördögfejő tyúkhad.
 S *éjre csukódnak az aklok, jönnek az éjjeli baglyok,*
csöndben a törpe tanyák, félnek az édesanyák.”

Sápad a kék hegytábor, fátyola távoli zápor –
 már amikor a sötét felfedi öltözetét,
 vagy tova lebgeti fátylát tényleg s nem épp: csunya ártány
 lángvörös alkonyaton, mely meggyújt mindent, mit ont;
 szárguld, szerte a felhőn (nagy szilaj úr csuda delnőn);
szél jön; csattan az ég; porban a puszta vidék.
 Szél szaladoz' a Dunátul venni lehet. „Te, Dunántúl
 marcona, mostoha és... Alpes elől hova mész?”
 S nem menekül, dühdagadva – „Azt a kutyult fejü, randa
 mindenetek!” –: szava ez. Éjszaka szívja a szeszt.
 Jár a nyomában a gleccser; lassudad és tetü ember-
 had ma a jégbe tolong (nem épp „forró” a bolond).
 Elfuserált megyeszékhely rejti, ő meg veti széjjel;
 porban előtte a Kult. Biz., a zsebében a mult.
 (Hát, alig is üde szcéna, mit odaken. Keze béna.
 Mégis, amit kitakar: színkörileg diadal.)